

מפת הסוגיות¹ – ירושלמי יבמות פ"א ה"א

מקטע – תת-סוגיה	שורות	סוגיה: מספר וכותרת	על המשנה	הערות
1	9-2	1 יכול תחזור להיתירה הראשון?	-	הסוגיה אינה דנה במשנה שלנו. ככל הנראה מעין מבוא כללי למסכת. מדרש.
2	19-10			
3	30-20			
4	40-31			
5	53-41	2 הותרה מכללה על ידי ייבום	-	מדרש. הסוגיה אינה דנה במשנה שלנו. ככל הנראה מעין מבוא כללי למסכת.
6	59-54			
7	67-60			
8	73-69	3 אין לי אלא צרה, צרתה מניין?		שו' 68 מיותרת
9	82-74			
10	98-83			
11	102-99			
12	110-103		109 - חמש עשרה נשים	
13	122-111	4 ניתני שש עשרה נשים	111 - ניתני שש עשרה נשים	
14	141-123		123 - ניתני שש עשרה נשים	
15	156-142	5 חליצה קניין או פטור		
16	165-157			
17	173-166			
18	179-174	6 נשואה ...	174-178 – אחותו מאמו. אחות אמו. [אחות אשתו]	"פירוש רש"י"
19	187-180	א7 ישבו יחדיו	180 – ואשת אחיו מאמו	
	193-188	ב7 אשת אחיו שלא היה בעולמו	187 – יצאו אחים מן האם 188 – אשת אחיו שלא היה בעולמו	
20	197-194	א8 צרת איילונית - א	195 – וכולן אם מתו או מיאינו או נתגרשו או שנמצאו איילוניות צרותיהן מותרות	המשך הסוגיה להלן, שו' 221-230!
21	199-198	9 וכלתו	198 – וכלתו	הערה, אולי מקורה להלן בפרק י"א.
22	220-201	10 מקור הסוגיה לפי"ג מ"א - ממאנת	217 – כל היכולה למאן ולא מיאינה - צרתה חולצת ולא מתייבמת <יבמות א, ב>!!!	200 - הכוונה להמשך המשנה "וכלן אם מתו, ואם מיאנו, ..." ראו אפשטיין, מבוא, עמ' 493: ("וכלן" וכו').
23	230-221	ב8 צרת איילונית - ב		המשך של שו' 194-197!
24	236-231	11 ובתו ממאנת?	231 – ? - וכולן אם מתו או מיאינו [בתו]	שו' 231 "בתו" – לא בטוח שמדובר בפיסקה, ויתכן שאין לגרוס את התיבה הזו.
25	245-237	12 עד אימתי הבת ממאנת?		מקור הסוגיה לפי"ג מ"א - ממאנת
26	260-246	מודיי ר' יהודה – ב12		
27	273-261	סימנין – ג12		

¹ רשימה תמציתית של סוגיות המסכת (כעת על פרק א) כדי שתתקבל תמונה "ממעוף הציפור" על מבנה המסכת. פעמים רבות מאבד המעיין בכל סוגיה בנפרד את התמונה הכללית העולה מרצף הסוגיות, מן היחסים בין הסוגיות ומהזיקות בין חלקי המסכת השונים. מפת הסוגיות נועדה לסייע ללומד למצוא את דרכו בין נפתולי המסכת. ראו כ"ץ, ירושלמי קידושין, עמ' כח.

מפת הסוגיות – ירושלמי יבמות פ"א ה"ב וה"ג

מקטע – תת-סוגיה	שורות	סוגיה: מספר וכותרת	על המשנה	הערות
	משנה ב [4 שורות שלמות]	-	-	הכל מיותר. בליברמן, טופס א, עמ' 748: "אשגרה...". הראיה שמביא עסיס כנגד עפ"י אפשטיין אינה ראייה. עסיס, אוצר לשונות, עמ' 398 הע' 575.
	משנה ג			
1	5-1	1 חמורות מאלו	שש עריות חמורות מאילו	
2	16-6	2 אין צרה אלא מאח בלבד	צרותיהם מותרות	
3	18-17	3 ואשת אח לא יבמתו היא?	ואשת אחיו	

מפת הסוגיות – ירושלמי יבמות פ"א ה"ד

מקטע – תת-סוגיה	שורות	סוגיה: מספר וכותרת	על המשנה	הערות
1	13-1	1 החיצונה לא תהיה לאיש זר	בית שמי מתירים את הצרות לאחים	על ריש משנה ד.
2	27-14	2 ראה היאך הלכה זו רווחת בישראל	בית שמי מתירים את הצרות לאחים, ובית הלל אוסרין.	תוספתא פ"א
3	51-28	3 צרת הבת	חלצו - בית שמי פוסלין מן הכהונה, ובית הלל מכשירין.	מעשה מזמן התנאים
4	56-52	4 קדוין ותדמוריים	-	ממסכת קידושין. מעין מסורת הש"ס, "גירי תדמור", שו' 44.
5	63-57	5 יוחסין עלו מבבל	-	המשך "טבעי" מקידושין
6	86-64	6 על מחלוקות בית שמאי ובית הלל	אף על פי שאילו פוסלין ואלו מכשירין לא נימנעו בית שמי מלישא נשים מבית הלל, ולא בית הלל מבית שמי.	תוספתא פ"א, ותלמוד עליו
7	97-87	7 לעולם הלכה כדברי בית הלל	-	תוספתא פ"א, ותלמוד עליו